

РЕШЕНИЕ

№ 454

11.08.2021 г., гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Хасково

в открито съдебно заседание на четиринадесети юли две хиляди двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВА БАЙНОВА

ЧЛЕНОВЕ: ПЕНКА КОСТОВА

АНТОАНЕТА МИТРУШЕВА

при участието на секретаря Мария Койнова
като разгледа докладваното от съдия А.Митрушева
адм. дело № 9 по описа на съда за 2021 година,
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 179 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби, депозирани от П.Т.З., ЕГН : *****, подадени чрез пълномощник – адв.Б.Б., против Решение № 358/17.12.2020 г., прието от Общински съвет – Д., в частта по т. I „Одобрява план-сметка за разходите по дейности: събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Д. за 2021 г., както следва: Събиране и транспортиране на битови отпадъци до РЦТНО – 1 721 269; Третиране на битови отпадъци в РЦТНО и отчисления по чл. 60 – 1 408 209; Поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 683 157; Общо разходи за трите дейности – 3 812 635“, в частта по т. II, т. 1 от решението, касаеща определяне размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на гр.Д. „За населението на гр.Д. – 5,5 промила, по видове услуги, както следва: за сметосъбиране и сметоизвозване – 2,4 промила; за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО – 2,3 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 0,8 промила“ и в частта по т. II, т. 2, подт. 2.1, касаеща определяне размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на с.Бодрово „за с. Бодрово – 6,8 промила, по видове услуги, както следва: за събиране и транспортиране на отпадъци – 3,0 промила; за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО – 2,8 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 1,0 промила“.

Жалбата срещу решението в частта по т. II, т. 2, подт. 2.1 е предмет на разглеждане по настоящото производство, а жалбата срещу решението в частта по т. I и т. II, т. 1 е била предмет на разглеждане по адм. дело № 125/2021 г. по описа на Административен съд - Хасково. Двете жалби са съединени за разглеждане в едно общо производство, след постановяване на Определение от 01.02.2021 г. по адм. дело № 125/2021 г. по описа на

Административен съд - Хасково, с което последното производство е било прекратено и присъединено към адм. дело № 9/2021 г. по описа на Административен съд - Хасково.

В жалбите си жалбоподателят обосновава правния си интерес от обжалване на оспорените части от решението с факта, че е собственик на недвижими имоти, находящи се в гр.Д. и в с.Бодрово, и съответно задължено лице за ТБО за 2021 г. Твърди, че ТБО е определен на незаконосъобразна основа върху данъчната оценка на недвижимите имоти и по неправилно изчислени и завишени размери на таксата за всяка от трите дейности. Промилите били сложени напълно произволно и били изключително високи и необосновани. По този начин задължените лица били ощетявани с несправедлив размер на таксата, който многократно надхвърлял размера на заложената план-сметка. С реализирания излишък от ТБО общината реализирала други свои задължения, различни от разписаните в чл. 62 и чл. 63 от ЗМДТ. Смята, че оспорените части на решението са в разрез с принципите на правовата държава в чл. 4, ал. 1 от Конституцията. Сочи, че нито в докладната записка на Кмета на Община Д., нито в оспореното решение се съдържат мотиви, въз основа на които да се обоснове невъзможността за определяне на ТБО в левове според количеството на битовите отпадъци за дейностите по чл. 66, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗМДТ, вместо което, в ущърб на гражданите, определянето на ТБО за тези две дейности се извършвало върху данъчната оценка на имотите в рамките на 2021 г., което приравнявало таксата на данък, а не на услуга. От тук, според жалбоподателя, следвал безспорният извод за отмяна на оспорените части на решението като незаконосъобразни, тъй като решението било издадено в нарушение на принципа за определяне на ТБО, разписан в чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ, според който само при евентуалност, но не и алтернативно, можело да се начислява върху друга основа, определена от общинския съвет – чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ. Според жалбоподателя, било напълно възможно размерът на ТБО за дейностите по чл. 66, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗМДТ да бъде определен в левове според количеството на отпадъците. Ако били обложени всички групи имоти на задължените граждани и фирми в гр.Д. и с.Бодрово с определените им промили, щяла да се получи изискуема ТБО над размера на одобрената план-сметка. Сочи, че услугата по поддържане чистотата на обществените територии се начислява допустимо върху данъчната оценка на имотите, но размерът на ТБО от 0,8 промила (касаещ населението на гр.Д.) и съответно 1,0 промила (за населението на с.Бодрово) бил неоправдано висок, като недостигът за гр.Д. се попълвал от излишъка, формиран от високото облагане на селата. По смисъла на чл. 7 и чл. 8 от ЗМДТ липсвала разходо-оправдателна сметка за определяне размера на ТБО за тази дейност, като не били спазени принципите, заложиени в тези разпоредби. Намира, че план-сметката за всяка от трите дейности в гр.Д., съответно в с.Бодрово, била неоправдано висока.

Сочи още, че при издаване на оспорените части от решението ответникът не спазил процесуалните изисквания за издаване на общ административен акт и нарушил разпоредбите на чл. 65 - 74 от АПК, като не предоставил едномесечен срок за изразяване на предложения и възражения от задължените лица, от което следвал извод за отмяна на оспорените части като незаконосъобразни. Твърди, че на сайта на Община Д. (адм. актове/проекти на адм. актове) никога не бил публикуван проект на Решение за определяне на план-сметка и размер на ТБО за 2021 г. На друга страница от сайта на общината (общински съвет/предстоящо/покана за редовно заседание на 17.12.2020 г., публикувана на 10.12.2020 г.), се отваряла чрез линк самата докладна записка, представляваща проект на решение за определяне на план-сметка и размера на ТБО за 2021 г., която публикация била сторена седем дни преди гласуване на процесното решение, а не според определения едномесечен срок в чл. 69, ал. 2, вр. чл. 66 от АПК. Не била указана форма на участие на заинтересованите страни за съгласуване на решението. Навеждат се и доводи, че проведената сесия на 17.12.2020 г. била проведена онлайн и в разрез със закона

и правилника за организацията и дейността на ОбС, неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация. Не било ясно как се отчита личното гласуване на съветниците, като такива данни нямало и в процесното решение, което определяло решението като недопустимо и нищожно. Моли за обезсилване или отмяна на решението в оспорените му части и присъждане на разноски съгласно представен списък.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от жалбоподателя лично и чрез пълномощник.

Ответникът – Общински съвет – Д., в писма, с които е изпратена административната преписка и допълнително изискани документи, и чрез пълномощник в съдебно заседание, навежда доводи за неоснователност на жалбите. Излага съображения, че оспореното решение е законосъобразно и прието при спазване на административно-процесуалните правила. В случай, че бъде уважена жалбата и при направено искане от жалбоподателя за присъждане на разноски (заплатен адвокатски хонорар), моли да бъде намален същият до установения минимален размер съгласно Наредба № 1 за минималния размер на адвокатските възнаграждения, като се навеждат твърдения, че заплатеният такъв е прекомерно завишен съгласно правната сложност на делото.

Както вече бе посочено, предмет на жалбата, във връзка с която е било образувано адм.дело № 125/2021 г. по описа на Административен съд – Хасково, е Решение № 358/17.12.2020 г. на Общински съвет – Д. и в частта на т. I, с която се одобрява план-сметката за разходите по дейности: събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Д. за 2021 година.

В тази връзка настоящият състав на Административен съд - Хасково, след преценка на допустимостта на жалбата в тази ѝ част, счита, че същата е процесуално недопустима, поради което не следва да бъде разглеждана, а образуваното производство в тази му част следва да бъде прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл. 62 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; за третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Всички относими за календарната година разходи на общината за извършване на дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 се включват в план-сметка за годината за всяка от услугите по чл. 62 и по източници на финансиране, като план-сметката за годината се изготвя по образец и ред, определени с наредба на Министерския съвет, одобрява се с решение на общинския съвет и се публикува за обществено обсъждане на интернет страницата на общината в предвидения в т. 2, ал. 3 на чл. 66 от ЗМДТ срок, като подлежи на проверка от Сметната палата. В частта на одобрената план-сметка за разходите по дейности обаче оспореното решение не представлява индивидуален или общ административен акт, който да подлежи на самостоятелен контрол. То е постановено в кръга на правомощията на общинския съвет по чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА и чл. 66 от ЗМДТ по повод определяне размера на местните такси. Съгласно чл. 66 - чл. 67 от ЗМДТ, таксата за битови отпадъци се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи, изброени в чл. 66, ал. 1 - 2 от ЗМДТ. В тази връзка съдът счита, че т. I от решението на общинския съвет, в която се одобрява предложена план-сметка за разходите

по дейности за 2021 г., не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, тъй като няма самостоятелно действие и с него не се създават конкретни права и задължения за граждани или организации, съответно – не се засягат непосредствено техни права и свободи. По своя характер в тази му част административното решение е само част от производството по определяне на размера на местните такси за битови отпадъци и съгласно текста на чл. 21, ал. 5 от АПК не е индивидуален административен акт. Този акт не е и от категорията на общите административни актове по смисъла на чл. 65 от АПК, тъй като макар и да е свързано с неопределен брой лица, то няма непосредствено действие, не създава самостоятелни права и задължения, а съответно и не накърнява такива. Поради изложените съображения жалбата срещу т. I от Решение № 358/17.12.2020 г. на Общински съвет – Д. е недопустима и на основание чл. 159, т. 1 от АПК следва да се остави без разглеждане, като производството по делото в тази му част следва да бъде прекратено.

В този смисъл е и последователната практика на ВАС - Определение № 11271 от 19.07.2019 г. по адм. дело № 4221/2019 г. III о.; Определение № 3964 от 30.03.2017 г. по адм. дело № 2698/2017 г. Определение № 8249 от 25.06.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5275/2020 г., I о.; Определение № 4523 от 8.04.2021 г. на ВАС по адм. д. № 3527/2021 г., I о. и множество други.

По отношение на останалите оспорени части от процесното решение, съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид доводите на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

С Докладна записка № РД-28-491/13.11.2020 г. (ОбС-07-283/16.11.2020 г. – л. 65), Кметът на Община Д., съгласно разпоредбите, съдържащи се в глава III, раздел I от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ), предлага на Общински съвет - Д. да приеме решение на основание чл. 21, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 17 от Наредба № 10 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Д., с което да одобри план-сметка за разходите по дейности: събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Д. за 2021 г., както и да определи размера на такса битови отпадъци за населените места на територията на Община Д. за 2021 г.

Докладната записка е публикувана на 16.11.2020 г. на интернет страницата на Община Д. (л. 79).

Видно от регистрацията на инициативна входяща преписка с рег. индекс ОбС-07-283/16.11.2020 г. (л. 88), цитираната по-горе докладна записка на Кмета на Община Д. е разгледана на 07.12.2020 г. от Постоянна комисия Търговия, общински пазари и тържища, на 08.12.2020 г. от Постоянна комисия ТСУ, строителство и комунални дейности и Постоянна комисия Култура, вероизповедания и средства за масова информация, на 09.12.2020 г. от Постоянна комисия Аграрна политика и земеделие, Постоянна комисия Образование, младеж и спорт, Постоянна комисия Европейски програми и опазване на околната среда, Постоянна комисия Законност и обществен ред, Постоянна комисия Здравеопазване и социални дейности и на 10.12.2020 г. от Постоянна комисия Транспорт и съобщения и Постоянна комисия Икономическа политика и бюджет.

В предоставения срок по докладната записка са постъпили две възражения, депозиращи от настоящия жалбоподател П.Т.З. – Възражение рег.№ ОК-09-629/08.12.2020 г. и Възражение рег.№ ОК-01-187/16.12.2020 г.

Във връзка с така внесените възражения Кметът на Община Д. е изготвил Справка по чл. 69, ал. 2 от АПК (л. 86), в която е обсъдил същите и след излагане на съответни доводи е изразил становище, че направените възражения са неоснователни и предложил проектът за решение да бъде приет във вида, в който е предложен с внесената докладна записка.

На 17.12.2020 г. е проведено онлайн заседание на Общински съвет – Д., при дневен ред, включващ и разглеждане на докладна записка вх. № ОБС-07-283/16.11.2020 г. (изх. № РД-28-491/13.11.2020 г.) относно: 1. Приемане на план-сметка за разходите за дейностите по чл. 66 от ЗМДТ, събиране и транспортиране на битови отпадъци, третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване през 2021 година; 2. Определяне размера на такса битови отпадъци за населените места на територията на Община Д. през 2021 година, за което е съставен Протокол № 14 от същата дата. На заседанието е прието Решение № 358 от 17.12.2020 г., с което на основание чл. 21, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 17 от Наредба № 10 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Д., Общински съвет – Д. по т. I е одобрил план-сметка за разходите по дейности: събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Д. за 2021 година, за населените места в община Д., а по т. II на основание чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, е определил размер на таксата за битови отпадъци за 2021 година, по населени места в община Д.. Съответно в т. II, т. 1 е посочено, че размерът на таксата за битови отпадъци за 2021 г. за населението на град Д. и за жилищата на предприятия е 5,5 промила върху данъчната оценка на недвижимите имоти в рамките на 2021 г., по видове услуги, както следва: за събиране и транспортиране на битови отпадъци – 2,4 промила, за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО – 2,3 промила, за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 0,8 промила. В т. II, т. 2 е посочен размерът на таксата за битови отпадъци за 2021 г., като под т. 2.1 касателно населението на с.Бодрово същата е определена в размер на 6,8 промила върху данъчната оценка на недвижимите имоти в рамките на 2021 г., по видове услуги, както следва: за събиране и транспортиране на битови отпадъци – 3,0 промила, за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО – 2,8 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 1,0 промила.

Решението е прието с 20 гласа „за“, 1 – „против“ и 11 – „въздържали се“ от участвалите в гласуването 32 общински съветници (при общ брой на общинските съветници в Общински съвет – Д. 33 съветници).

Решението е публикувано на сайта на Община Д. на 23.12.2020 г.

По делото като писмени доказателства са приети документите, съдържащи се в административната преписка и документи, представени от жалбоподателя. Допуснатата и приета е съдебно-счетоводна експертиза, чиито заключения в частта им, относима към настоящото производство, ще бъдат обсъдени при преценката на спора от правна страна.

При така изложената фактическа обстановка, настоящият състав на Административен съд – Хасково достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Решение № 358/17.12.2020 г., прието от Общински съвет – Д. на основание чл. 21, ал. 1, т. 6 и ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 17 от Наредба № 10 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Д., в частта по т. II, т. 1 от

решението, касаеща определяне размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на гр.Д. „За населението на град Д. – 5,5 промила, по видове услуги, както следва: за сметосъбиране и сметоизвозване – 2,4 промила; за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО – 2,3 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 0,8 промила“ и в частта по т. II, т. 2, подт. 2.1, касаеща определяне размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на с.Бодрово „за с.Бодрово – 6,8 промила, по видове услуги, както следва: за събиране и транспортиране на отпадъци – 3,0 промила; за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО – 2,8 промила; за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 1,0 промила“.

Решението в оспорените му части представлява общ административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК. Същият има еднократно правно действие и с него се засягат права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица – собственици на имоти, попадащи в обхвата на решението, съответно в обхвата на оспорените части от него.

Жалбоподателят е физическо лице и се легитимира като собственик на жилищен имот – апартамент, находящ се в гр.Д., ул. „Х. С.“ № *, вх. *, ап. **, а също и като собственик на урегулиран поземлен имот № I-168, с площ 1 290 кв. м. в кв. 19 по плана на с.Бодрово, обл.Хасково, утвърден със Заповед № 3614/1956 г. и № 549/2005 г., ведно с построените в същия имот къща, лятна кухня и плевня, както и на незастроено дворно място от 780 кв. м., находящо се в с.Бодрово, съставляващо част от имот пл. № 171, за която е отреден парцел I в квартал 20 по плана на селото.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места, както и поземлените имоти извън тях, които според подробния устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от ЗУТ и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. Съгласно чл. 64 от ЗМДТ, таксата битови отпадъци се заплаща от лицата по чл. 11 от същия закон – данъчно задължени лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. В случая жалбоподателят е физическо лице с адресна регистрация в гр.Д., който видно от приложените към жалбата писмени доказателства - нотариални актове, притежава недвижим имот, находящ се в гр.Д., и два недвижими имота, находящи се на територията на с.Бодрово, общ.Д.. Ето защо, като собственик на недвижими имоти, находящи се в гр.Д. и в с.Бодрово, община Д., същият е данъчно задължено лице по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ и по силата на препратката на чл. 64 от същия закон към този текст, дължи заплащане на такса битови отпадъци за имотите си, а решението в оспорените му части оказва влияние върху правната му сфера. Ето защо същият разполага с правен интерес от оспорване на акта. Оспореното решение е разгласено по реда на чл. 22, ал. 2 от ЗМСМА, като е публикувано на сайта на община Д. на 23.12.2020 г. на електронен адрес <https://www.dimitrovgrad.bg/bg/resheniya-na-obs/zasedanie-na-obshtinski-savet-dimitrovgrad-ot-17122020-godina> – общоизвестно обстоятелство, което не се нуждае от доказване и от тази дата е започнал да тече едномесечният срок, предвиден в чл. 179 от АПК за оспорване на решението пред съда. Жалбите са депозираны съответно на 05.01.2021 г. и 25.01.2021 г. (23.01.2021 г. е събота - неработен ден) при спазване на законоустановения срок. Предвид изложеното, съдът намира, че жалбите в горепосочените части са допустими.

След преценка на доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на оспорения акт, с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, приложими субсидиарно на основание чл. 184 от АПК, съдът намира оспорването за неоснователно, поради следните съображения:

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА, Общинският съвет определя размера на местните такси, а съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ таксата за битови отпадъци се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи по т. 1 - 4. В тази връзка следва да се приеме, че решението на Общинския съвет е издадено от компетентен орган, съобразно разпоредбите на чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗМСМА и чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, при условията на поименно и явно онлайн гласуване, като е прието с мнозинство от повече от половината от общия брой общински съветници в Общински съвет - Д.. Прието е при спазване изискванията на чл. 27, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗМСМА и в предвидената в АПК писмена форма. Наведените твърдения за съществени процесуални нарушения при гласуването не се установяват и принципно не са от такова естество, че да водят до нищожност на оспореното решение. Съществено нарушение на процесуалните правила може да доведе до нищожност, само ако е довело до липса на волеизявление на административния орган, каквото в случая не е налице. Материалната незаконосъобразност, от своя страна, може да доведе до нищожност само при пълна липса на предпоставките, визирани в материалноправната норма, когато актът е изцяло лишен от основание, когато акт с такова основание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от никакъв орган. Такива в случая нито се твърдят, нито се установяват. Оспореното решение е издадено на основание чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА, вр. чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, която урежда определянето на ТБО да се извършва с решение на общинския съвет. Следователно актът не е лишен от основание и основанийето за издаване на такъв акт е изрично уредено в закона. Не е налице и порокът липса на форма, тъй като не е налице липса на волеизявление. Напротив – волеизявлението е изрично изразено в писмена форма, обективизирано в обжалваното решение.

Не е налице и несъответствие с целта на закона. Имено законът е уредил изрично правомощието на Общинския съвет да определи ТБО за всяко населено място. С оглед на гореизложеното, съдът намира, че оспореният акт не страда от такива пороци, които да водят до неговата нищожност.

Както бе посочено по-горе, по своята същност решението за определяне размера на ТБО за съответната година е общ административен акт, поради което при преценка за неговата законосъобразност наред с разпоредбите на ЗМСМА (предвиждащи изисквания за кворум и мнозинство при приемане на решението) и ЗМДТ (уреждащи компетентния орган), следва да се съобразят и нормите на чл. 65 - 74 от АПК, съдържащи общите условия за приемане на общи административни актове.

В случая решението обективира валидно изразената воля на мнозинството общински съветници в състава на колективния орган. Съгласно относимата към предметното съдържание на решението по чл. 21, ал. 1, т. 7 от ЗМСМА разпоредба на чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА, за да се счита прието решението, същото следва да е взето с мнозинство повече от половината от общия брой на общинските съветници. В случая оспореното решение е резултат от положителния вот при проведено поименно гласуване, в съответствие с чл. 27, ал. 5 от ЗМСМА, и прието с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците. Следователно решението е прието при спазване на нормативно регламентирания изисквания за кворум, мнозинство и поименно гласуване. Обратни на изложените в жалбата съображения за приемане на решението се извличат от протокола от проведеното заседание на Общинския съвет, поради което се обосновава извода, че при приемане на оспореното решение от страна на Общински съвет - Д., не е допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 27, ал. 5 от ЗМСМА. Ето защо, настоящият състав на съда намира, че при приемане на оспореното решение не са

допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, разписани в разпоредбите на чл. 66 и чл. 69 от АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от АПК, откриването на производството по издаване на общия административен акт се оповестява публично чрез средствата за масово осведомяване, чрез изпращането на проекта до организации на заинтересованите лица или по друг подходящ начин, като в ал. 2 е предвидено, че уведомяването по ал. 1 включва и основните съображения за издаването на акта, както и формите на участие на заинтересованите лица в производството. Съгласно чл. 69, ал. 1 от АПК, административният орган определя и оповестява публично по реда, определен в чл. 66, ал. 1, една или повече от следните форми на участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта: 1. писмени предложения и възражения; 2. участие в консултативни органи, подпомагащи органа, издаващ акта; 3. участие в заседания на органа, издаващ акта, когато той е колективен; 4. обществено обсъждане. Съгласно ал. 2 на същия текст, административният орган осигурява на заинтересованите лица възможност да осъществят правото си на участие в разумен срок, определен от административния орган, който не може да бъде по-кратък от един месец от деня на уведомяването по чл. 66.

Видно от представените по делото доказателства е, че докладната записка, с която Кметът на Община Д. е предложил Общински съвет - Д. да приеме процесното решение, е публикувана на 16.11.2020 г. на интернет страницата на Община Д.. От текста на същата е видно, че са спазени изискванията на чл. 66, ал. 2 от АПК, както и на чл. 69, ал. 1 от АПК, като са включени основните съображения за издаването на акта, както и формите на участие на заинтересованите лица в производството, като на същите е осигурена възможност да осъществят правото си на участие в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от един месец, с оглед правилото на чл. 69, ал. 2 от АПК. Следователно на заинтересованите лица е била осигурена възможност да осъществят правото си на участие в производството по издаване на общия административен акт, като по този начин са изпълнени изискванията на горепосочените разпоредби, чието спазване е задължително с оглед характера на административния акт. В публикуваното предложение са изложени и подробни мотиви за издаването на акта. С публикуваното уведомление е изпълнено и задължението на органа по чл. 66 от АПК. Видно от раздел първи, в него изрично е посочено, че се открива производство по издаване на общ административен акт, дадена е възможност на заинтересованите лица да се запознаят с проекта, както и с цялата налична информация, съдържаща се в преписката по издаване на общия административен акт.

Съдът намира, че решението в оспорените му части е прието и при правилно приложение на материалния закон и в тази връзка наведените в жалбата съображения са неоснователни.

С Решение № 358 от 17.12.2020 г., в частта му по т. II, т. 1 Общински съвет – Д. е определил размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на гр.Д. да бъде 5,5 промила върху данъчната оценка на недвижимите имоти в рамките на 2021 г., които представляват сбор от следните услуги: за събиране и транспортиране на битови отпадъци, за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО, за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, като промилите за конкретните дейности са съответно конкретно посочени. В частта по т. II, т. 2, подг. 2.1 Общински съвет – Д. е определил размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на с.Бодрово да бъде 6,8 промила върху данъчната оценка на недвижимите имоти в рамките на 2021 г., които представляват сбор от следните услуги: за събиране и транспортиране на битови отпадъци, за третиране на битови отпадъци и отчисления по чл. 60 и чл. 64 от ЗУО, за поддържане чистотата на териториите за

обществено ползване, като промилите за конкретните дейности са отново конкретно посочени. Така определеният метод не е в противоречие с действащите разпоредби на чл. 67, ал. 1, ал. 2, ал. 4 и ал. 5 от ЗМДТ, в приложимата им редакция към процесния период. Съгласно същите, размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице следва да се определя за календарна година при спазване на принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците. Размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице е сумата от размера на таксата за всяка услуга по чл. 62, която се определя, като разходите за сметка на таксата за битови отпадъци за текущата година от план-сметката, формирани по реда на чл. 66, ал. 13 за всяка услуга по чл. 62, се разпределят, като се приложи съответният начин за изчисление в зависимост от приетите от общинския съвет основи за услугите по чл. 62. Водеща основа за определяне на размера на таксата за битови отпадъци е количеството битови отпадъци, като Общинският съвет може да приеме основа или основи, различни от посочената в ал. 4, при условие, че съществуват обективни обстоятелства, възпрепятстващи прилагането ѝ.

В случая в докладната записка на Кмета на Община Д. подробно е обоснована обективна невъзможност като основа за определяне размера на таксата за битови отпадъци за 2021 г. за населените места в Община Д. да бъде взето предвид количеството битови отпадъци. В тази връзка следва да се посочи, че към датата на приемане на решението в оспорените му части съгласно § 13а от ПЗР на ЗИД на ЗМДТ е било предвидено задължение до 31 март 2017 г. Министерският съвет съвместно с Националното сдружение на общините в Република България да разработят методика за изготвяне на план-сметката с необходимите разходи за дейностите и за видовете основи, които да служат за определяне размера на таксата за битови отпадъци и да внесе в Народното събрание проект за изменение на чл. 66 и 67. Видно от изготвеното по делото и прието заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, към датата на изготвянето му такава методика все още не е била приета от Министерски съвет, а респективно такава не е съществувала и към датата на приемане на обжалваното решение. Същевременно приложимата Наредба № 10 за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги на територията на Община Д. също не съдържа механизъм/метод за определяне на таксата за битови отпадъци за жилищните имоти на база количеството битови отпадъци за населението - видно е от съдържанието на чл. 20, ал. 5 от същата наредба, че декларация по ал. 1 от същата разпоредба за определяне таксата според количеството отпадъци е предвидено да се подава само от предприятия, които са декларирали притежаваните нежилищни имоти или такива, върху които е учредено вещно право на ползване с декларация по чл. 14 от ЗМДТ. Предвид това законосъобразно, след като административният орган не е могъл да определи ТБО върху основа количество битови отпадъци, което не може да бъде установено за населението на гр.Д. и с.Бодрово, е възприел да бъде използвана данъчната оценка на недвижимите имоти – законоустановена възможност към датата на приемане на решението. Това е така, предвид действащата редакция на разпоредбата на § 13, ал. 1 от Заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси, към датата на приемане на обжалваното решение, който е предвиждал, че законът (тоест ЗИД на ЗМДТ) влиза в сила от 1 януари 2014 г., с изключение на § 6 (който гласи, че „в чл. 67, ал. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена.“), който влиза в сила от 31 декември 2021 г. С тази законодателна промяна следователно е прието отложено влизане в сила на § 6 от ЗИД на ЗМДТ, а това отложено влизане в сила на цитираната разпоредба означава, че за Общински съвет – Д. при приемане на решението в оспорените му части е била налице съществуваща законова възможност до тази дата, когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата да се определя в левове на

ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена. Предвид така изложеното, след като законодателят е дал тази възможност, съдът счита, че не е налице сочената от жалбоподателя законова пречка таксата битови отпадъци да се определи върху данъчната оценка на недвижимите имоти. С оглед заложената в чл. 67, ал. 5 и ал. 4 от ЗМДТ регламентация, към датата на приемане на обжалваното решение, въпросът за определяне на коментиранията основа от ТБО е в оперативната самостоятелност на компетентния орган и в случая Общинският съвет, в съответствие с предоставената му възможност, е определил таксата да се изчислява върху данъчната оценка на имота.

Оспореното решение е взето и в съответствие с чл. 67, ал. 1 и ал. 2 от същия закон – определената с него такса за битови отпадъци е в годишен размер и е въз основа и в съответствие с приетата план-сметка за разходите за дейността по събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Д. за 2021 година с гласуваното на същото заседание на общинския съвет решение.

По отношение на наведения от жалбоподателя довод, че план-сметката в трите й дейности е неоправдано висока, следва да бъде посочено, че преценка дали това е така може да направи Сметната палата. Съгласно чл. 66, ал. 3, т. 3 от ЗМДТ (в съответната редакция), Сметната палата проверява одобрените от общинските съвети план-сметки по чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, тоест проверките относно формирането на план-сметките и начина на разходване на събраните средства от таксата за битови отпадъци се извършват от Сметната палата, като част от одитите за съответствие при финансовото управление в общините.

Тъй като таксата за битови отпадъци е вид местна такса, то за нея е приложимо правилото на чл. 7, ал. 1 от ЗМДТ, че размерът на същата се определя въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. Видно от заключението на вещото лице, което подробно е анализирано дължимите суми за ТБО за всички категории задължени лица за 2021 година на територията на гр.Д. и с.Бодрово, данъчните оценки на всички категории задължени лица за такса “битови отпадъци“ на територията на гр.Д. и с.Бодрово за 2021 г., респективно разходите за сметосъбиране и сметоизвозване за гр.Д. и с.Бодрово за 2021 г., депониране и обезвреждане и чистота за същите две населени места за 2021 г., е установило, че за гр.Д. дължимите суми за ТБО не покриват разходите по дейности, като дори при така определените промили се установява недостиг в размер на 222 881.29 лева, за което ще е необходимо дофинансиране. Респективно за с.Бодрово с дължимите суми за ТБО се покриват разходите по дейности, като е установен на практика почти несъществен излишък в размер на 7 715.79 лева. В случая от така установеното от вещото лице, разполагащо с необходимите специални знания, чието заключение съдът намира за пълно и точно отговарящо на поставените задачи и подробно обосновано и аргументирано, поради което и съдът го кредитира изцяло, може да се направи извода, че размерът на таксата за битови отпадъци за гр.Д. и с.Бодрово, общ.Д. при така съществуващата законодателна уредба не нарушава принципа, установен в чл. 7, ал. 1 от ЗМДТ.

Систематичното тълкуване на цитираните по-горе разпоредби от ЗМДТ води до правния извод, че средствата от събираната във всяка община такса за битови отпадъци са целеви по своя характер. Безспорно те се събират за обезпечаване финансирането на посочените в чл. 62 от ЗМДТ дейности и по силата на чл. 7 от ЗМДТ, не могат да бъдат разходвани за други дейности. От друга страна, обстоятелството, че става дума за „такса“, а не за „данък“ също налага набраните от таксата средства да се използват за финансиране на услугата, за която

същата се заплаща, а не за други дейности, но както се посочи по-горе тази преценка се дължи от Сметната палата.

С оглед гореизложеното, жалбите следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

При този изход на спора и съобразно осъщественото процесуално представителство по делото, основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски, представляващи действително заплатен адвокатски хонорар в размер на 500.00 лева по договор за правна защита и съдействие от 14.01.2021 г.(л. 143) и платежно нареждане(л. 144).

Предвид обстоятелството, че ответникът по оспорването – Общински съвет – Д., няма самостоятелен бюджет, то разноските следва да бъдат присъдени в полза на Община Д., тъй като тя е юридическото лице, което има самостоятелен бюджет.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на П.Т.З. ***, против Решение № 358/17.12.2020 г. на Общински съвет – Д. в частта на т. I, с която се одобрява план-сметката за разходите по дейности: събиране и транспортиране на битови отпадъци; третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации в депо; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване на територията на Община Д. за 2021 година, като НЕДОПУСТИМА и ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 9/2021 г. по описа на Административен съд - Хасково в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ жалбите на П.Т.З., ЕГН : *****,***, против Решение № 358/17.12.2020 г. на Общински съвет – Д., в частта по т. II, т. 1 от решението, касаеща определяне размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на гр.Д., и в частта по т. II, т. 2, подт. 2.1, касаеща определяне размера на таксата за битови отпадъци за 2021 година за населението на с.Бодрово.

ОСЪЖДА П.Т.З., ЕГН : *****,***, да заплати на Община Д. разноски по делото в размер на 500.00 (петстотин) лева.

Решението, в частта с която е оставено без разглеждане оспорването и частично е прекратено производството по делото, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в седемдневен срок от съобщаването му, а в останалата част - пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.